

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 11Csp/97/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2123209266
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 05. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Pribulová
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2024:2123209266.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava sudkyňou JUDr. Zuzanou Pribulovou v právnej veci sporu žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO: 35 724 803, Prievozská 2, Bratislava - mestská časť Ružinov, zastúpený: Remedium Legal, s.r.o., IČO: 53 255 739, Prievozská 2, Bratislava - mestská časť Ružinov, proti žalovanému: O. V., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom I., o zaplatenie sumy 1.462,32 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Žaloba sa **z a m i e t a**.
- II. Žalovanému sa nárok na náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 29.11.2023, v spojení s jej opravou doručenu súdu dňa 04.04.2024 (na čl. 94), domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1.462,32 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 8% ročne zo sumy 1.295,83 eura od 24.06.2021 do zaplatenia a s nákladmi spojenými s uplatnením pohľadávky vo výške 100,66 eura, ako aj priznania náhrady trov konania.

2. Žalobca žalobu odôvodnil tým, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 21.06.2023 medzi postupcom BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, konajúca v Slovenskej republike prostredníctvom svojej organizačnej zložky BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, a žalobcom, postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovanému. Žalobca v tejto súvislosti uvádza, že žalovaný bol v čase postúpenia pohľadávky napriek písomnej výzve postupcu v nepretržitom omeškani so splnením či i len časti svojho peňažného záväzku voči postupcovi po dobu dlhšiu ako 90 kalendárnych dní. S účinnosťou ku dňu 30.06.2016 došlo k cezhraničnému zlúčeniu spoločnosti CETELEM SLOVENSKO a.s. (zanikajúca spoločnosť) so spoločnosťou BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA (nástupnícka spoločnosť). Spoločnosť CETELEM SLOVENSKO a.s. v dôsledku cezhraničného zlúčenia zanikla zlúčením bez likvidácie a spoločnosť BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA sa stala jej univerzálnym právnym nástupcom. Právny predchodca postupcu uzatvoril so žalovaným dňa 28.12.2008 Zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydání kreditnej karty, predmetom ktorej bol záväzok právneho predchodcu postupcu poskytnúť žalovanému spotrebiteľský úver vo forme úverového rámca a súčasne záväzok žalovaného vrátiť poskytnutý úver spolu s dohodnutými úrokmi a poplatkami formou dohodnutých mesačných splátok. Na základe zmluvy právny predchodca postupcu poskytol žalovanému peňažné prostriedky. Podmienky čerpania a podmienky splácania peňažných prostriedkov, podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti sú upravené v zmluve. Žalobca zastáva názor, že zmluva obsahuje všetky znaky a spĺňa všetky podstatné náležitosti zmluvy o úvere a zároveň právny predchodca postupcu splnil všetky povinnosti v zmysle zákonov. Žalovaný porušil svoje povinnosti podľa zmluvy, a tak postupca listom zo

dňa 23.06.2021 zmluvu vypovedal. Pohľadávka žalobcu predstavovala ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru sumu vo výške 1.462,32 eura, pričom pozostávala z neuhradenej istiny úveru vo výške 1.295,83 eura, z neuhradeného riadneho úroku vo výške 113,40 eura, z neuhradeného poistenia splátok vo výške 18,09 eura, z neuhradených poplatkov vo výške 0,00 eur a z neuhradených nákladov spojených s vymáhaním pohľadávky vo výške 35,- eur. Žalovaný po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru vykonal do dnešného dňa nasledujúce úhrady: 0 eur. Žalobca si okrem toho na základe vykonaných úhrad uplatňuje úrok po zosplatnení vo výške 8% ročne zo sumy 1.295,83 eura od 01.09.2021 do zaplatenia. Zvyšnú časť dlžnej sumy si žalobca v tomto konaní neuplatňuje. Žalobca ohľadom uplatnených zmluvných úrokov k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti v sporoch s ochranou slabšej strany zároveň poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR zo dňa 30.07.2019 sp.zn. 6Cdo/113/2018 ako aj na rozhodnutie Súdneho dvora EÚ zo dňa 07.08.2018 v spojených veciach C-96/16 a C-94-17. Žalobca si v tomto konaní uplatňuje úrok z omeškania počnúc dňom 24.06.2021, t.j. dňom nasledujúcim po dni výpovede zmluvy. Žalobca si od žalovaného uplatňuje v tomto konaní náklady spojené s uplatnením pohľadávky

titulom vykonaného úkonu právnej služby - predžalobnej výzvy podľa § 13a ods. 1 písm. d) v spojení s § 10 ods. 1, § 15 písm. a) a § 18 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z., a to v celkovej výške 100,66 eura s DPH, pozostávajúce z jedného úkonu právnej služby po 85,64 eura s DPH a jedného režijného paušálu k úkonu právnej služby po 15,02 eura s DPH za rok 2023.

3. Na výzvu súdu zo dňa 14.03.2024 (č.l. 90) žalobca v podaní doručenom súdu dňa 04.04.2024 (na č.l. 94) uviedol, že v prílohe predkladá špecifikáciu postúpeného nároku. V špecifikácii (na č.l. 96) žalobca uviedol, že na žalobcu bola postúpená pohľadávka v celkovej výške 1.462,32 eura. Žalovaný vyčerpal z poskytnutého úverového rámca peňažné prostriedky v celkovej výške 3.840,26 eura. Žalovaný uhradil do dňa zosplatnenia sumu v celkovej výške 5.912,57 eura. Úhrady žalovaného boli započítané nasledovne: na istinu suma 2.544,43 eura, na zmluvný úrok suma 2.209,56 eura, na poplatky suma 1.067,98 eura, na pokuty suma 90,60 eura. K poplatkom vo výške 18,09 eura žalobca uviedol, že žalovanému boli v zmysle zmluvy a sadzobníka vyúčtované poplatky v celkovej výške 1.086,07 eura a z úhrad žalovaného bola na poplatky započítaná suma 1.067,98 eura. K zmluvnému úroku vo výške 113,40 eura žalobca uviedol, že žalovanému bol v zmysle zmluvy vyúčtovaný zmluvný úrok v celkovej výške 2.322,96 eura a z úhrad žalovaného bola na zmluvný úrok započítaná suma 2.209,56 eura. K pokutám vo výške 35,- eur žalobca uviedol, že v zmluve sa zmluvné strany dohodli, že v prípade omeškania je klient povinný platiť úroky z omeškania a náklady spojené s uplatnením pohľadávky vo výške 125,60 eura a z úhrad žalovaného bola na pokuty započítaná suma 90,60 eura.

4. Ako dôkazy žalobca predložil nasledovné listinné dôkazy: platobná história, Oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 03.07.2023, Oznámenie zo dňa 18.07.2023, Pokus o zmier zo dňa 18.07.2023, Zmluva o postúpení pohľadávok z nesplácaných úverov zo dňa 21.06.2023, Príloha k zmluve o postúpení pohľadávok, Žiadosť/Zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru zo dňa 28.12.2008, Formulár o zmluvných podmienkach zmluvy o spotrebiteľskom úvere, Výpoveď zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 23.06.2021, kópia obálky, Všeobecné podmienky CETELEM SLOVENSKO a.s. pre poskytnutie spotrebiteľského úveru, Sadzobník poplatkov, Výzva na zaplatenie dlžnej čiastky úveru zo dňa 03.05.2021, podací hárok.

5. Žalovanému bola žaloba s prílohami doručená, k tejto sa nevyjadril.

6. Podľa § 290 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou.

7. Podľa § 295 CSP, súd môže vykonať aj tie dôkazy, ktoré spotrebiteľ nenavrhol, ak je to nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci. Súd aj bez návrhu obstará alebo zabezpečí taký dôkaz.

8. Súd vo veci vykonal dokazovanie vyššie citovanými listinnými dôkazmi predloženými žalobcom, ako aj výsledkom elektronickej lustrácie žalovaného v Registri obyvateľov (v súlade s § 295 CSP), keď pojednával v neprítomnosti právneho zástupcu žalobcu, ktorý svoju neprítomnosť ospravedlnil a súhlasil s pojednávaním v jeho neprítomnosti (na č.l. 104) a v neprítomnosti žalovaného, ktorý mal predvolanie na pojednávanie doručené (na č.l. 100 a 102), svoju neprítomnosť neospravedlnil, o odročenie pojednávania nežiadal, pričom súd zistil nasledovný skutkový stav:

9. Zo Žiadosti/Zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru zo dňa 28.12.2008 vyplýva, že túto zmluvu uzatvorili právny predchodca žalobcu (CETELEM SLOVENSKO a.s.) a žalovaný, pričom obsahom záväzku veriteľa bolo poskytnúť v prospech žalovaného spotrebiteľský úver vo výške 223,76 eura (6.741,- Sk) za účelom nákupu spotrebného tovaru a obsahom záväzku žalovaného bola najmä povinnosť poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť v 9 mesačných splátkach vo výške 24,86 eura (749,- Sk), splatných vždy k 15. dňu v mesiaci počnúc dňom 15.01.2009. Ďalej predmetná Žiadosť/zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru obsahovala časť C) Kreditná karta, v ktorej sa menším písmom uvádza, že klient ďalej žiada, aby ho veriteľ zaradil do zoznamu žiadateľov o poskytnutie úverového rámca, poskytol mu úverový rámec vo výške 663,88 eura (20.000,- Sk) a vydal kreditnú kartu na jeho meno. Ďalej, že berie na vedomie, že jeho žiadosť o vydanie kreditnej karty bude posudzovaná najmä na základe údajov uvedených v žiadosti o poskytnutie klasického spotrebiteľského úveru a priebehu jeho splácania. V zmluve sa uvádza ako adresa pobytu žalovaného Hlboká 15, Trnava. Listom zo dňa 23.06.2021 oznámil pôvodný veriteľ žalovanému vypovedanie úverovej zmluvy a zároveň žalovaného vyzval na zaplatenie sumy 1.462,32 eura. List bol doručovaný žalovanému na adresu I., z ktorej sa odosielateľovi vrátil s oznámením, že adresát je neznámy. Ku dňu 30.06.2016 došlo k cezhraničnému zlúčeniu spoločnosti CETELEM SLOVENSKO a.s. so spoločnosťou BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, ktorá spoločnosť sa stala jej univerzálnym právnym nástupcom. Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 21.06.2023 bola pohľadávka banky voči žalovanému postúpená na žalobcu. Žalovaný na kreditnú kartu vyčerpal celkom sumu 3.840,26 eura a uhradil na ňu celkom sumu 5.912,57 eura.

10. Podľa § 488 zákona č. 40/1964 Z.z. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“), záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

11. Podľa § 489 OZ, záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

12. Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej len „OBZ“), zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

13. Podľa § 502 ods. 1 OBZ, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

14. Podľa § 52 ods. 1 a 2 OZ, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. (1) Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. (2)

15. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZoSÚ 1“) (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), tento zákon upravuje niektoré podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

16. Podľa § 2 písm. a), b) ZoSÚ 1 (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), na účely tohto zákona sa rozumie

- a) spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme,
- b) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

17. Podľa § 4 ods. 1 ZoSÚ 1 (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná, pričom spotrebiteľ dostane jedno vyhotovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

18. Podľa § 4 ods. 2 písm. g), i), k) ZoSÚ 1 (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí⁶⁾ musí obsahovať

- g) konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru,
- i) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov,
- k) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 7a ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

19. Podľa § 4 ods. 3 ZoSÚ 1 (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), pri nesplnení podmienok podľa odseku 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo b) dodaný tovar, alebo poskytnutá služba. Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

20. Podľa § 37 ods. 1 OZ, právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

21. Podľa § 39 OZ, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

22. Podľa § 451 ods. 1 a 2 OZ, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

23. Podľa § 457 OZ, ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

24. Podľa § 524 ods. 1 a 2 OZ, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. (1) S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené. (2)

25. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách (ďalej len „ZoB“) (v znení účinnom ku dňu postúpenia pohľadávky), ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu^{87ac)} ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu.^{87ad)} Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej

banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

26. Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZoSÚ 2“) (v znení účinnom ku dňu postúpenia pohľadávky), práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a

a) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu 18b) na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, a

b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

27. Podľa § 17 ods. 2 ZoSÚ 2 (v znení účinnom ku dňu postúpenia pohľadávky), práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a

a) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru a

b) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver na blízku osobu 21aa) spotrebiteľa, a to na základe písomnej žiadosti spotrebiteľa.

28. Súd na základe vykonaného dokazovania a po zhodnotení jeho výsledkov dospel k záveru, že žaloba nie je možné vyhovieť, ale je potrebné ju v celom rozsahu zamietnuť.

29. Právny vzťah založený predmetnou úverovou zmluvou je právnym vzťahom založeným spotrebiteľskou zmluvou a je nevyhnutné posudzovať ho nielen podľa príslušných ustanovení Obchodného zákonníka (§ 497 a nasl.), ale aj právnych predpisov, ktoré upravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru (§ 52 a nasl. OZ, zákona č. 258/2001 Z.z., zákona č. 129/2010 Z.z., zákona č. 250/2007 Z.z.), keďže právny predchodca žalobcu pri uzatváraní zmluvy o spotrebiteľskom úvere vystupoval ako veriteľ s poukazom na predmet podnikania a žalovaný vystupoval ako spotrebiteľ, pretože mu bol poskytnutý úver za iným účelom ako za účelom výkonu zamestnania, povolania alebo podnikania. V zmysle zásady *lex specialis derogat legi generali* má potom špeciálna právna úprava, ktorou je zákon č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, ako i ustanovenie § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, prednosť pred všeobecnou právnou úpravou, ktorou je Obchodný zákonník, a je preto nevyhnutné predmetný právny vzťah medzi účastníkmi zmluvy posudzovať podľa ustanovení Občianskeho zákonníka a príslušných ustanovení zákonov o spotrebiteľských úveroch a zákona o ochrane spotrebiteľa.

30. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným bola dňa 28.12.2008 uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere, ktorou veriteľ poskytol žalovanému ako dlžníkovi účelový spotrebiteľský úver vo výške 223,76 eura (6.741,- Sk). Žalobca ako právny nástupca pôvodného veriteľa si však v konaní neuplatňuje nároky z tejto zmluvy, ale uplatňuje si nároky zo zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere, ktorú zmluvu mal žalovaný uzavrieť súčasne so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to podpisom tejto zmluvy.

31. Zo žaloby je zrejmé, že žalobca si v konaní uplatnil nárok na zaplatenie sumy 1.462,32 eura s príslušenstvom titulom revolvingového úveru, ktorý bol žalovanému podľa tvrdenia žalobcu poskytnutý na základe zmluvného dojednania obsiahnutého v časti C) Zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru, preto súd v záujme zabezpečenia ochrany spotrebiteľa podrobil súdnej kontrole túto revolvingovú zmluvu z pohľadu naplnenia podmienok jej platnosti.

32. Z koncepcie textu zmluvy, z umiestnenia jednotlivých jej častí, najmä textu v časti C) zmluvy a veľkosti (lepšie skôr „malosti“) použitého písma, dospel súd k záveru, že veriteľ vnútil žalovanému uzavretie aj inej zmluvy (o revolvingovom spotrebiteľskom úvere), než tej, ktorá bola v danom okamihu

vo sfére jeho záujmu (úver vo výške 223,76 eura (6.741,- Sk) na nákup spotrebného tovaru). Ako totiž vyplýva z danej zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podpisom želanej zmluvy sa konajúca osoba (žalovaný) súčasne podpisuje aj pod tú časť textu, ktorá sa týka úplne iného právneho vzťahu - zmluvy o poskytnutí revolvingového spotrebiteľského úveru. Text tejto časti zmluvy je zároveň písaný tak malým písmom, že je voľným okom takmer nečitateľný, pričom sa to týka nielen textu v časti C), ale aj všeobecných podmienok. Zo štruktúry textu zmluvy v časti C) je zrejmé, že zmluva je písaná vo forme tlačiva, ktoré je jednoznačne vypracované veriteľom, a teda žalovaný ako účastník tohto zmluvného vzťahu nemal možnosť obsah tejto zmluvnej podmienky meniť ani do nej žiadnym zásadným spôsobom zasiahnuť. Podpis obojstranne želaného právneho úkonu reprezentovaného zmluvou o spotrebiteľskom úvere so sebou neoddeliteľne spájal aj uzavretie iného zmluvného vzťahu, ktorý nebol žalovaným vymienený. Veriteľ týmto postupom zneužil svoje postavenie dodávateľa a porušil zmluvnú slobodu žalovaného, keď mu nanútil podpisom jednej zmluvy podpis ďalšej. Ak žalovaný chcel získať od veriteľa úver, musel podpísať aj zmluvu o revolvingovom úvere, o ktorú nemal záujem, resp. žalobca nepreukázal, že by tento záujem mal. Zároveň je súd názoru, že spotrebiteľ pri podpisovaní predtlaču úverovej zmluvy číta a sleduje len tie časti, ktoré sú vo sfére jeho záujmu, a nie to, čo vo sfére jeho záujmu nie je, keď potom nebude sledovať obchodné podmienky iného právneho vzťahu, tým viac, že tieto podmienky sú rozsiahle, husto písané malým písmom a takou odbornou právnou terminológiou, že sú pre bežného spotrebiteľa ťažko zrozumiteľné.

33. Súd zohľadnil všetky tieto skutočnosti a dospel k záveru, že u žalovaného absentovala slobodná a vážna vôľa smerujúca ku vzniku zmluvy o revolvingovom úvere. Pri absencii slobodnej a vážnej vôle nemôže dôjsť ku vzniku platného právneho úkonu, čo potom znamená, že medzi pôvodným veriteľom a žalovaným nedošlo k platnému uzavretiu zmluvy o revolvingovom úvere (§ 37 ods. 1 OZ). Súd má za to, že poctivý a seriózný prístup dodávateľa by bol ten, ak by dodávateľ zostavil svoj formulár tak, aby sa spotrebiteľ jasne a jednoznačne mohol vyjadriť, k uzavretiu akého právneho úkonu smeruje jeho vôľa. Ak dodávateľ takýto priestor spotrebiteľovi neposkytol, súd to považoval za nekalú prax, ktoré konanie je v rozpore s dobrými mravmi, a preto v zmysle § 3 ods. 1 OZ nemôže požívať súdnu ochranu.

34. V konečnom dôsledku, z uvedeného textu uzavretie zmluvy o revolvingovom úvere ani jednoznačne nevyplýva, keď v texte sa uvádza len zaradenie žalovaného do zoznamu žiadateľov o poskytnutie úverového rámca, a teda nevyplýva z neho nič iné než to, že strany sa iba môžu v budúcnosti dohodnúť o prípadnom takomto revolvingovom úvere. Ak teda veriteľ týmto spôsobom na základe takejto žiadosti plní tým, že spotrebiteľovi pošle kreditnú kartu a umožní mu z nej čerpať peňažné prostriedky a tento postup považuje za uzavretie zmluvy o revolvingovom úvere bez osobitnej písomnej zmluvy, v ktorej by tento záväzkový vzťah bol individualizovaný so všetkými náležitosťami, ako ich vyžaduje ustanovenie § 4 ods. 1, 2 ZoSÚ 1, nebola dodržaná predpísaná písomná forma, a preto je takáto zmluva neplatná. Doručenie kreditnej karty na vynútenú žiadosť spotrebiteľa nie je zmluvou a neobsahuje dohodu strán o výške úroku z úveru, ani podmienky vrátenia úveru - výšku splátok, splatnosť atď.

35. Vzhľadom na uvedené skutočnosti, dojednanie o zmluve o revolvingovom úvere treba považovať za absolútne neplatné. A to jednak z dôvodu, že takýto právny úkon v rozpore s § 37 ods. 1 OZ nebol urobený slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne, ako aj vzhľadom na rozpor s dobrými mravmi podľa § 3 ods. 1 a § 39 OZ, ako aj z dôvodu nedodržania jej písomnej formy podľa § 4 ods. 1 ZoSÚ 1 a § 39 OZ.

36. Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že veriteľ poskytol žalovanému úverovú kartu, z ktorej žalovaný čerpal finančné prostriedky, a to v celkovej výške 3.840,26 eura. Keďže súd dospel k záveru, že zmluva o revolvingovom úvere je neplatná, žalovaný sa čerpaním peňažných prostriedkov z úverovej karty na úkor veriteľa bezdôvodne obohatil, preto je v zmysle § 457 OZ povinný vrátiť všetko, čo na základe tejto neplatnej zmluvy dostal, keď sumu 3.840,26 eura čerpal bez právneho dôvodu. Keďže žalovaný uhradil celkom sumu 5.912,57 eura (ktorú sumu je potrebné započítať výlučne na istinu, keďže poplatky, úroky a pokuty neboli platne dojednané), nie je viac povinný plniť, a preto je žaloba nedôvodná. Okrem istiny je žaloba nedôvodná aj v časti príslušenstva, a síce v prípade úroku z omeškania preto, lebo žalovaný sa do omeškania so žiadnou sumou nedostal, a v časti nákladov spojených s uplatnením pohľadávky preto, lebo žiadna uplatniteľná pohľadávka ku dňu podania žaloby neexistovala.

37. Už len nad rámec vyššie uvedeného súd konštatuje, že i keby súd akceptoval uzavretie písomnej zmluvy o revolvingovom úvere vo forme, ako bola predložená, nebolo by možné žalobe vyhovieť, a to z nasledovného dôvodu. V zmluve sa v rozpore s ustanovením § 4 ods. 2 písm. g), i), k) ZoSÚ 1 (v

znení účinnom v čase uzavretia zmluvy) neuvádza konečná splatnosť spotrebiteľského úveru, výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov a priemerná hodnota RPMN. Úver je potom potrebné považovať v zmysle § 4 ods. 3 ZoSÚ 1 za bezúročný a bez poplatkov a keďže žalovaný čerpal celkom sumu 3.840,26 eura a uhradil celkom sumu 5.912,57 eura, vrátil celú istinu, z ktorého dôvodu by bola žaloba rovnako nedôvodná. Súd dodáva, že v časti poplatkov, zmluvného úroku a pokút žaloba nebola preskúmateľná, keď žalobca ani na výzvu súdu nešpecifikoval, ako dospel k vyčísleným sumám, keď špecifikácia (na č.l. 96) nepostačuje, keďže sa v nej neuvádza, ako dospel k vyúčtovaným sumám poplatkov, zmluvného úroku a pokút, od ktorých odpočítal plnenia žalovaného.

38. K absencii náležitostí zmluvy súd podporne poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Trnave č.k. 11Co/113/2018-91 zo dňa 05.03.2019, keď v prípade obdobnej zmluvy o revolvingovom úvere odvolací súd považoval úver rovnako za bezúročný a bez poplatkov. Súd dodáva, že na vyššie uvedenom závere súdu o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru nič nemení skutočnosť, že išlo o revolvingový úver, keďže aj v takom prípade zákon trvá na uvedení všetkých náležitostí v zmysle § 9 ods. 2 ZoSÚ. V tejto súvislosti súd odkazuje na rozsudok Krajského súdu v Trnave č.k. 11Co/215/2017-84 zo dňa 28.11.2018, v ktorom odvolací súd uzavrel, že z ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z. nemožno vyvodit', že by ustanovenie § 9 ods. 2 nebolo treba vzťahovať na revolvingový úver.

39. Súd dodáva, že ak by aj žalovaná pohľadávka v čase jej postúpenia existovala, bolo by potrebné žalobu zamietnuť, a to z dôvodu, že žalobcovi chýba aktívna legitímácia na podanie žaloby, a to z nasledovných dôvodov.

40. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že Zmluvou o postúpení pohľadávok z nesplácaných úverov zo dňa 21.06.2023 došlo k postúpeniu pohľadávky z predmetnej zmluvy zo spoločnosti BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA ako postupcu na spoločnosť žalobcu ako postupníka. Zákonnými podmienkami platného postúpenia pohľadávky banky je nepretržité omeškanie klienta so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke v trvaní dlhšie ako 90 kalendárnych dní po tom, čo bol písomne vyzvaný bankou na plnenie, pričom tieto musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky.

41. Žalobca spolu so žalobou predložil Výzvu na zaplatenie dlžnej čiastky úveru zo dňa 03.05.2021 (na č.l. 59), ktorá bola adresovaná žalovanému na adresu Bohdanovce nad Trnavou 416, a to napriek tomu, že zo zmluvy takáto adresa nevyplýva, a teda banka žalovanému doručovala v rozpore so zmluvou, pričom ani nebolo preukázané doručenie výzvy žalovanému. Z výsledku elektronickej lustrácie žalovaného v Registri obyvateľov (na č.l. 103) pritom vyplýva, že od 10.02.2021 mal žalovaný hlásený pobyt iba Bohdanovce nad Trnavou, a teda adresa Bohdanovce nad Trnavou 416 nebola v čase doručovania ani adresou jeho trvalého pobytu.

42. Uvedenú výzvu by bolo možné považovať za výzvu banky vyžadovanú ustanovením § 92 ods. 8 ZoB, avšak žalobca nepreukázal, že by táto výzva bola doručená žalovanému, keďže nepredložil doručenkú ani záradu v doručovaní, pričom výzva nebola doručovaná na adresu zo zmluvy ani na adresu trvalého pobytu žalovaného. V konaní nebolo možné vychádzať z toho, že platnosť postúpenia nebola žalovaným namietaná, pretože v spotrebiteľskom spore súd v zmysle § 295 CSP môže vykonať aj tie dôkazy, ktoré spotrebiteľ nenavrhol, ak je to nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci. Takýmto dôkazom bol výsledok elektronickej lustrácie žalovaného v Registri obyvateľov. Zároveň žalobca ani neuviedol žiadne konkrétne skutkové tvrdenie ohľadom doručenia uvedenej výzvy žalovanému, v zmysle, kedy mala byť uvedená výzva žalovanému doručená. Avšak, ani v prípade, ak by takéto skutkové tvrdenie žalobca urobil, nebolo by pri pasivite žalovaného možné vychádzať z nepopretia skutkového tvrdenia, pretože v spotrebiteľských sporoch je súd v zmysle § 290 a nasl. CSP povinný na ochranu spotrebiteľa prihliadať ex officio.

43. Súd pritom poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Trnave č.k. 9Co/124/2017-194 zo dňa 30.04.2018, v obdobnej veci ako je tu prejednávaná, v ktorom odvolací súd uviedol, že „podstatné je, že v danom prípade sa jedná o spor zo spotrebiteľskej zmluvy, čiže ide o spor s ochranou slabšej strany sporu v zmysle ustanovení § 290 a nasl. CSP, v ktorých sporoch súd vykonáva v prospech slabšej strany sporu potrebné dokazovanie aj bez návrhu (§ 295 CSP). Zároveň v takýchto sporoch v zmysle ustanovenia § 300 CSP platí, že na konanie podľa tohto oddielu sa primerane použijú všeobecné ustanovenia o konaní, ak nie je ustanovené inak. Znamená to, že na tzv. spotrebiteľské spory sa ustanovenia o konaní použijú

len „primerane.“ Ustanovením o konaní je i § 151 ods. 1 CSP, v zmysle ktorého sa zásadne v „bežnom“ sporovom konaní stranou nepopreté skutkové tvrdenia považujú za nesporné. Toto ustanovenie (§ 151 ods. 1 CSP) však na spotrebiteľské spory aplikovať nemožno, pretože jeho použitie, vzhľadom na charakter spotrebiteľských sporov, v ktorých sa vo zvýšenej miere uplatňuje protektívna ingerencia súdu, nemožno považovať za primerané. V spotrebiteľských sporoch nemožno vychádzať z toho, že stačí, ak žalovaný - spotrebiteľ skutkové tvrdenia žalobcu - dodávateľa výslovne nepoprel, čím sú tvrdenia žalobcu preukázané, nakoľko v týchto sporoch je súd v zmysle ust. § 290 a nasl. CSP povinný na ochranu takéhoto spotrebiteľa prihliadať ex offa.“

44. Súd dospel k záveru, že z dôvodu nedodržania postupu pri postúpení pohľadávky voči žalovanému v súlade s ustanovením § 92 ods. 8 ZoB, nie je žalobca v konaní aktívne vecne legitimovaným. Žalobca totiž v konaní nepreukázal, že by pred postúpením pohľadávky od právneho predchodcu bola žalovanému v súlade s ustanovením § 92 ods. 8 ZoB preukázateľne doručená písomná výzva banky na zaplatenie dlhu a následne uplynulo viac ako 90 kalendárnych dní od jej doručenia žalovanému, čo je podmienkou pre vznik oprávnenia banky postúpiť svoju pohľadávku voči žalovanému inej osobe, ktorá nie je bankou. Z uvedeného dôvodu postúpenie pohľadávky na žalobcu je v rozpore s vyššie citovaným zákonom, a preto je tento právny úkon v zmysle § 39 OZ absolútne neplatný, s poukazom na čo nie je žalobca oprávneným z danej pohľadávky, a teda nie v konaní aktívne vecne legitimovaným. Vecná legitimácia predstavuje hmotnoprávny vzťah strany sporu k prejednávanej veci a má ju iba ten, kto je subjektom hmotnoprávneho vzťahu, o ktorom sa v konaní rozhoduje. Strana sporu, ktorá je nositeľom subjektívneho práva z hmotnoprávneho vzťahu, má aktívnu legitimáciu. Vecná legitimácia sa na začiatku konania tvrdí. Súd žalobe vyhovie len vtedy, ak žalobca preukáže, že má subjektívne právo na plnenie od žalovanej strany uplatnené v konaní. Ak sa to v konaní nedokáže, súd žalobu zamietne so záverom o nedostatku aktívnej vecnej legitimácie žalobcu bez ohľadu na prípadné zistenie, že nositeľom aktívnej vecnej legitimácie je iný subjekt, ktorý ale v konaní nevystupuje ako žalobca. O takýto prípad išlo aj v prejednávanej veci, keď súd dospel k záveru, že postúpenie pohľadávky uplatnenej žalobou bolo neplatné.

45. Podporne súd poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Žiline sp.zn. 9Co/147/2016 zo dňa 21.04.2016, v ktorom súd druhej inštancie v obdobnej veci skonštatoval, že „banka musí najskôr klienta vyzvať na úhradu peňažného záväzku, s ktorým je v omeškaní, ak po tejto výzve dlhšie ako 90 kalendárnych dní klient neuhradí peňažný záväzok, môže banka postúpiť pohľadávku aj na tretiu osobu, ktorá nie je bankou. ... V prejednávanej veci nebolo preukázané, že by takáto výzva bola zo strany právneho predchodcu navrhovateľa Slovenskej sporiteľne, a.s. riadne odporcovi doručená. Prvostupňový súd teda dospel k správne záveru, že pre nenaplnenie podmienok podľa § 92 ods. 8 citovaného zákona o bankách nebolo možné platne postúpiť predmetnú pohľadávku na navrhovateľa.“ Obdobný názor zastáva aj Krajský súd v Trnave v rozsudku sp.zn. 24Co/716/2015 zo dňa 08.06.2016, v ktorého odôvodnení uviedol, že „ak je pre platnosť postúpenia v týchto prípadoch potrebné splniť určité podmienky, ako napr. tie uvedené v § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z., je postupca v súdnom konaní, v ktorom takto postúpenú pohľadávku uplatňuje, povinný v zmysle § 120 ods. 1 O.s.p. tvrdiť a dokázať predpoklady svojej aktívnej legitimácie, teda okrem iného aj splnenie podmienok platného postúpenia. Postupca, ktorému bola pohľadávka postúpená bankou, je tak v zmysle uvedeného povinný tvrdiť a dokázať, že pred postúpením pohľadávky banka klienta (dlžníka) písomne vyzvala na splnenie jeho záväzku a klient napriek tomu zostal v omeškaní so splatením svojho záväzku aspoň 90 dní. Nepreukázanie týchto skutočností má za následok nedokázanie aktívnej legitimácie postupníka.“ Rovnako súd dáva do pozornosti aj rozsudok Krajského súdu v Trnave č.k. 9Co/124/2017-194 zo dňa 30.04.2018, v obdobnej veci ako je tu prejednávaná, v ktorom odvolací súd uviedol, že „žalobca teda neunesol svoje dôkazné bremeno, keď nepreukázal existenciu a doručenie žalovanému výzvy banky na splnenie omeškaného dlhu. V spise sa taký dôkaz nenachádza a žalovaný jeho existenciu ani v odvolaní netvrdil. Žalobca teda nedokázal, že pohľadávka voči žalovanému bola v čase jej postúpenia na žalobcu spôsobilá na postúpenie v zmysle § 92 ods. 8 Zákona o bankách. V dôsledku toho nemožno považovať za dokázané, že toto postúpenie je platné (aj keby zmluva o postúpení bola účinná, aj keby bolo žalovanému doručené oznámenie postupcu o postúpení pohľadávky). Je treba uzavrieť, že žalobca nepreukázal, že sa platne a účinne stal veriteľom uplatňovanej pohľadávky, teda nepreukázal svoju aktívnu legitimáciu na jej uplatňovanie pred súdom, a preto bolo dôvodné jeho žalobu zamietnuť, tak ako to už správne uzavrel súd prvej inštancie.“ Obdobný názor vyslovil Krajský súd v Trnave aj v rozsudku č.k. 10Co/294/2017-137 zo dňa 11.09.2018.

46. Najmä však súd poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 7Cdo/26/2017 zo dňa 28.03.2018, z ktorého odôvodnenia vyplýva, že podmienky podľa § 92 ods. 8 vety prvej zákona o bankách, za splnenia ktorých môže banka postúpiť svoju pohľadávku inému subjektu, sú z povahy veci podmienkami, bez splnenia ktorých k postúpeniu prísť nesmie (je zakázané). Nerešpektovanie takejto úpravy má potom za následok neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky pre rozpor so zákonom (§ 39 OZ).

47. V konaní nepostačovalo predložiť oznámenie postupcu žalovanému o postúpení pohľadávky, pretože toto bez ďalšieho nezakladá aktívnu legitimáciu postupníka na vymáhanie postúpenej pohľadávky, ale žalobca musí v konaní preukázať, že postúpenie pohľadávky bolo platné. Len zo skutočnosti, že ustanovenia ZoSÚ neodkazujú na § 92 ods. 8 ZoB nemožno vyvodiť, že pre platné postúpenie pohľadávky z banky nie je potrebné dodržať predmetné ustanovenie ZoB.

48. Zároveň súd poukazuje na skutočnosť, že v konaní nebolo preukázané, že by pohľadávka pôvodného veriteľa voči žalovanému bola splatnou, či už z dôvodu predčasného zosplatnenia alebo z dôvodu konečnej splatnosti.

49. Žalobca spolu so žalobou predložil Výpoveď zo zmluvy zo dňa 23.06.2021 (na č.l. 55), ktorá bola adresovaná žalovanému na adresu Bohdanovce nad Trnavou 416, a to napriek tomu, že zo zmluvy takáto adresa nevyplýva, a teda pôvodný veriteľ žalovanému doručoval v rozpore so zmluvou, pričom táto zásielka sa vrátila s oznámením, že adresát je neznámy, z čoho je zrejmé, že na uvedenej adrese sa žalovaný nezdržiaval. Ako už súd uviedol, z výsledku elektronickej ilustrácie žalovaného v Registri obyvateľov (na č.l. 103) pritom vyplýva, že od 10.02.2021 mal žalovaný hlásený pobyt iba Bohdanovce nad Trnavou, a teda adresa Bohdanovce nad Trnavou 416 nebola v čase doručovania ani adresou jeho trvalého pobytu.

50. Podmienkou platného postúpenia pohľadávky vyplývajúcej z predmetnej zmluvy v zmysle § 17 ZoSÚ je, že sa postupuje pohľadávka po konečnom termíne splatnosti alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred týmto termínom. Na druhej strane, postúpenie pohľadávky v rozpore s citovaným ustanovením má za následok neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky z úverovej zmluvy, z ktorého dôvodu nemôže byť žalobca v spore aktívne vecne legitimovaný.

51. Pohľadávka z predmetnej zmluvy bola postúpená zmluvou zo dňa 21.06.2023 bez toho, aby sa stala splatnou pred termínom postúpenia, a preto nebola preukázaná výnimka zo zákazu prevodu práv vyplývajúcich zo zmluvy na tretiu osobu v zmysle § 17 ZoSÚ. Žalobca tak nepreukázal predpoklady pre platné postúpenie práv vyplývajúcich zo zmluvy, a teda ani predpoklady pre nadobudnutie týchto práv, čím mu v konaní chýba aktívna vecná legitimácia.

52. Súd dodáva, že rozhodnutie súdu v tu prejednáwanej veci nemôže byť prekvapivým rozhodnutím, a to s poukazom na to, že žalobca sa z vlastnej vôle nezúčastnil pojednávania, na ktorom súd v súlade s § 181 ods. 2 CSP konštatoval neplatnosť zmluvy o revolvingovom úvere, bezúročnosť a bezpoplatkovosť spotrebiteľského úveru a nedostatok aktívnej legitimácie žalobcu, na čo pre svoju neprítomnosť nemohol žalobca z vlastného zavinenia reagovať. Postup súd podľa § 181 ods. 2 CSP sa pritom vykonáva práve na pojednávaní, a to aj s poukazom na označenie uvedeného paragrafu (Prednesy strán na pojednávaní). Žalobca sa už len s poukazom na výzvu súdu zo dňa 14.03.2024 (na č.l. 90) nemohol oprávnene domnievať, že súd považuje žalobu za dôvodnú v celom rozsahu. Vzhľadom na všetko vyššie uvedené tak tento rozsudok, ktorým súd žalobu zamietol, nie je možné považovať za prekvapivé rozhodnutie, ale za dôsledok neunesenia dôkazného bremena žalobcu.

53. Z dôvodu nedôvodnosti žaloby, ako aj z dôvodu nedostatku aktívnej vecnej legitimácie žalobcu v konaní pre neplatnosť postúpenia pohľadávky, bolo potom potrebné žalobu v celom rozsahu vo výroku I. rozsudku zamietnuť.

54. Podľa § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

55. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

56. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

57. Podľa Čl. 4 ods. 1 a 2 CSP, ak sa právna vec nedá prejednať a rozhodnúť na základe výslovného ustanovenia tohto zákona, právna vec sa posúdi podľa ustanovenia tohto alebo iného zákona, ktoré upravuje právnu vec čo do obsahu a účelu najbližšiu posudzovanej právnej veci. (1) Ak takého ustanovenia niet, súd prejedná a rozhodne právnu vec podľa normy, ktorú by zvolil, ak by bol sám zákonodarcom, a to s prihliadnutím na princípy všeobecnej spravodlivosti a princípy, na ktorých spočíva tento zákon, tak, aby výsledkom bolo rozumné usporiadanie procesných vzťahov zohľadňujúce stav a poznatky právnej vedy a ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít. (2)

58. Podľa Čl. 17 CSP, súd postupuje v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádza zbytočným prietahom, koná hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu a iných osôb.

59. O náhrade trov konania rozhodol súd v zmysle § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP a čl. 4 ods. 2 CSP, čl. 17 CSP, keď žalovanému, ktorý by inak na náhradu trov konania mal nárok, keďže bol v konaní plne úspešný, súd nárok na náhradu trov konania vo výroku II. rozsudku nepriznal, pretože mu v konaní žiadne trovy nevznikli. Súd mal pritom za to, že v súlade s čl. 17 základných princípov CSP, t.j. v súlade s princípom rýchlosti a hospodárnosti konania, bolo v tomto prípade potrebné rozhodnúť o náhrade trov žalovaného uvedeným spôsobom za použitia čl. 4 ods. 2 CSP (keď potrebného ustanovenia niet), t.j. za použitia princípu racionálneho zákonodarcu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Trnava (§ 355 ods. 1 CSP, § 357 písm. m) CSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania, a síce ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.